

УДК 070.1:316.7

ПОНЯТТЯ КУЛЬТУРНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ: СЕМАНТИЧНИЙ СПЕКТР ТА СПРОБИ ДЕФІНІЦІЇ

Таміла Хоменко

*Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна,
майдан Свободи, 4, 6102, Харків, Україна*

e-mail: tamila.khomenko@student.karazin.ua

<https://orcid.org/0009-0004-9788-4021>

Статтю присвячено дослідженню семантичного спектра та спробам дефініції поняття «культурна журналістика». Сфера, що виникає на перетині журналістського та культурологічного дискурсів має міждисциплінарний характер, тому потребує формування особливих підходів до вивчення цього багатогранного феномену. Розглянуто концептуальні підходи до дослідження культурної журналістики, проаналізовано її функції, завдання та роль у сучасному медіапросторі.

Ключові слова: культурна журналістика, артжурналістика, журналістикознавство, журналістська культура, культурні практики.

1. Постановка проблеми

Зазвичай поняття культурної журналістики сприймається крізь призму висвітлення продуктів таких творчих сфер, як образотворче мистецтво, література, театр, кіно, музика, архітектура та ін. Проте, перш ніж досліджувати поняття культурної журналістики, доцільно зрозуміти, яку конотацію може мати у цьому словосполученні прикметник «культурна». У сучасному гуманітарному дискурсі часто виникає питання про межі «культурності». Наприклад, представники Бірмінгемської школи вперше впроваджують у 70-х роках XX століття поняття «культурні практики». На думку науковців, вони вбирають в себе «туризм, рекламу, шопінг, футбол та інші сфери, пов'язані з повсякденним буттям людини»¹. З огляду на це можна зробити висновок, що «культурними практиками», та й загалом «культурністю» можна вважати будь-який продукт небіологічної діяльності людини. Постає питання: якщо журналістика як соціальний інститут висвітлює події, прямо чи опосередковано пов'язані із людиною, чи доцільно виділити в журналістиці окрему сферу, пов'язану із культурою? Чи не є поняття «культурна журналістика» тавтологією до поняття

¹ Меднікова, Г.С. (2017), «Концепт «культурні практики» та його роль в трансформації сучасної культури», *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 7 : Релігієзнавство. Культурологія. Філософія*, вип. 37, с. 30–39, URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_7_2017_37_7 (дата перегляду 15 вересня 2024).

журналістики як такої? Таким чином, **актуальність** дослідження, присвяченого проблемі поняття «культурна журналістика», визначає потреба глибшої теоретичної рефлексії над його дефініцією та роллю культурної журналістики у сучасному суспільстві, а також потребою в систематизації визначень задля концептуалізації розуміння її меж і функцій.

Мета дослідження полягає в окресленні спектра значень та дефініцій поняття культурної журналістики. Щоб досягти поставленої мети, визначено такі **завдання**: проаналізувати різні підходи до визначення поняття «культурна журналістика» в контексті сучасних гуманітарних дискурсів; дослідити основні аспекти взаємодії журналістики та культури, враховуючи вплив культурних практик та особливості висвітлення культурних явищ у медіа; проаналізувати концептуальні межі культурної журналістики, визначивши її відмінності та перетини з артжурналістикою, журналістикою культури та іншими суміжними напрямками.

2. Аналіз останніх досліджень та публікацій

Осмислення зв'язку журналістики та культури не є новим. Яскравим показником цього може слугувати зацікавлення науковців вивченням взаємодії цих двох сфер. Однак поєднання понять журналістики та культури ускладнюється тим, що обидва ці поняття у своїй основі полісемантичні, а підходи дослідників до їхнього визначення суттєво відрізняються один від одного. Попри значну популярність культурної журналістики в сучасному медіапросторі, як феномен вона досі не набула достатнього висвітлення ані у закордонних наукових виданнях, ані у науковій літературі України. Водночас публікації українських дослідниць Г. Меднікової та К. Пирогової дають розуміння сучасного культурологічного медіапростору. Ці науковиці також окреслюють значення поняття «культурних практик», що допомагає глибше зрозуміти семантичні коріння предмета нашого дослідження. Дослідження, пов'язані із різними аспектами розуміння культурної журналістики, провадили такі іноземні науковці: Н. Крістенсен, В. Залізер, І. Скульте, К. Рігерт, Д. Хартлі, Т. Ханіцш, Ш. Сямсія. І якщо В. Залізер та Т. Ханіцш виокремлюють серію понять, як-от поняття «журналістика як культура» і «культура журналіста», то данська дослідниця Н. Крістенсен дає найвичерпніший аналіз культурної журналістики, а індонезійський науковець Ш. Сямсія робить спробу визначити поняття артжурналістики та також її повного прирівнювання до культурної журналістики. Таку думку було спростовано у роботах К. Рігерта.

3. Методологічні основи дослідження

Для досягнення цілей дослідження застосовано комплекс методів, що забезпечив всебічний аналіз поняття культурної журналістики та її ролі: порівняльний – для аналізу визначень культурної журналістики в різних країнах, історичний – для розуміння розвитку концепції культурної журналістики, завдяки якому було розглянуто етапи її становлення з 1970-х років до сьогодення, дискурсивний – для виявлення найбільш актуальних тем та змістових елементів культурної журналістики в українських медіа, метод інтерпретації – для аналізу культурної журналістики не лише як професійної діяльності, але і як ідеологічного феномена, а також було проведено контент-аналіз наукових публікацій та статей, що висвітлюють феномен культурної журналістики. Механізм реалізації дослідження полягав у послідовному застосуванні вказаних методів для збору, систематизації та аналізу даних із наукових джерел і медійних матеріалів. Спочатку було зібрано наукові та публіцистичні

праці, які склали основу теоретичного аналізу. Потім проведено емпіричний аналіз медійного контенту, що дало змогу наочно продемонструвати застосування культурної журналістики на практиці.

4. Виклад основного матеріалу дослідження

Перш ніж здійснити спробу визначення поняття «культурна журналістика», варто наголосити, що спроба трактування цього напрямку через дослідження поняття «журналістика» та «культура» міг би стати предметом окремого дослідження. На нашу думку, продуктивніше буде сконцентруватися саме на спробах дефініції цілісного поняття культурної журналістики як частини журналістської діяльності. Перед викладом основних концепцій, що пов'язані із цією сферою, варто зробити короткий екскурс до історії впровадження цього поняття у наукових та й загальний вжиток.

Зазначимо, що вчених із різних сфер вже доволі давно цікавить взаємодія журналістики й культури, при цьому спроби дати дефініцію цьому терміну були зроблені не так давно. Данська науковиця Нете Норгаард Крістенсен наголошує, що це пов'язано із тим, що і дослідники журналістики, і самі журналісти продовжують використовувати різні терміни для цього виду журналістики. Дехто використовує інклюзивний термін «lifestyle journalism» («журналістика способу життя»), дехто – більш вузькоспеціалізований термін «art journalism» («мистецька журналістика»), тоді як іще хтось концентрується на певних «культурних аспектах», як-от журналістика про музику, моду чи кулінарію². Окрім того, культурну журналістику можна аналізувати і як окрему область досліджень, проте її «емпіричні межі стираються через акцент на більш культурно насичених піджанрах», якими, на переконання дослідниці, є «celebrity journalism», «gossip journalism» («журналістика про знаменитостей»), «журналістика про плітки»). Культурна журналістика може включати навіть політизовані дискурси, як і питання раси, етносу, нації.

Також наголосимо, що, на думку Крістенсен, – вивчення культурної журналістики більш пріоритетне у країнах Північної Європи, ніж, наприклад, у США, де проблемі дефініції, цього питання, віділяли набагато менше наукової уваги. Окрім географічних, існують ще й інші фактори. Наприклад, регіональні медіа зазвичай мають менше ресурсів для виділення окремих «культурних» репортерів чи критиків, тоді як різні національні медіа можуть використовувати окремий культурний відділ, як частину свого медіабренду³. В Україні яскравим прикладом може слугувати «Суспільне.Культура», що є частиною національної телерадіокомпанії Суспільне. Такий неоднорідний розвиток цієї сфери може бути однією із причин того, що дефініція культурної журналістики досі залишається дискусійною темою.

На початку 90-х років минулого століття культурологія починає активно вивчати взаємозв'язок між журналістикою та популярною культурою, віділяючи особливу увагу журналістиці «не як професійній, а як ідеологічній практиці»⁴. Основний під-

² Kristensen, N.N. (2019), «Cultural Journalism — Journalism about Culture», *Sociology Compass*, vol. 13, issue 6, pp. 1–13, URL: <https://doi.org/10.1111/soc4.12701> (дата перегляду 16 вересня 2024).

³ Там само.

⁴ Hartley, J. (2008), «Journalism as human right: The Cultural Approach to Journalism», in Löffelholz M., & Weaver D. (Eds.), *Global journalism research. Theories, methods, findings, future*, Blackwell Publishing, Oxford, p. 43.

хід полягав у вивченні журналістики як текстової системи, тобто, у вузькому сенсі – аналіз медіаконтенту масової культури, а у ширшому – «проблеми ідентичності й влади», співзалежність яких можна було простежити через журналістські тексти⁵. Вивчення культурних дискурсів через аналіз рецензій на культурні події активно використовують у своїй діяльності вчені із різноманітних художньо-естетичних дисциплін, як-от література, кіно, музика. Такий підхід допомагає простежувати розвиток художньої критики в певних культурних дисциплінах та/чи в окремих регіонах⁶. Окрім цього, соціологи також активно використовують контент культурних медіа для вивчення таких соціокультурних трансформацій, як культурна глобалізація, стирання межі між елітарною та масовою культурою тощо⁷. Це допомагає також простежити розвиток художньої критики в певних культурних дисциплінах та/чи в окремих регіонах.

Починаючи з 2000-х років журналістські дослідження чимраз більше почали інституціонуватися як окрема академічна дисципліна, а отже і приділяти більше уваги вивченню взаємодії культури та журналістики⁸. Наприклад, американська соціологиня В. Зелізер зазначає, що продуктом цих досліджень стали такі концепції: «журналістика як культура», «журналістська культура(-и)», «культурна журналістика»⁹. Дослідниця схиляється до вивчення «журналістики як культури», що означає зосередження уваги на тому, як журналістика передає «ціннісні вподобання» і передає «знання про те, як світ працює і повинен працювати»¹⁰. Це розширює підходи до вивчення журналістики, адже може включати і текстовий, і візуальний продукт, створений як для масової, так і для елітарної аудиторії.

Концепція «журналістської культури» була викладена у роботі Ханіцша «Deconstructing journalism culture» («Деконструкція журналістської культури»), опублікованій у 2007 році. За Ханіцшем, «журналістська культура – це сукупність цінностей та вірувань (ідея), створення новин (практик) та самого контенту (артефактів)»¹¹. Загалом, можна зробити проміжний висновок, що концепція «журналістики як культури» В. Зелізер та «журналістська культура» Ханіцша можуть допомогти пояснити особливі прояви «культурної журналістики», проте вони мають мало спільного з цим напрямком журналістики.

Якщо розглядати спроби дефініції поняття «культурна журналістика» через призму ролі журналістики у формуванні культурних дискурсів, варто згадати дослідження латвійської науковиці І. Скульте, яка зазначає, що «культура, як об'єкт

⁵ Hartley, J. (1996), *Popular reality. Journalism, modernity, popular culture*, Arnold, London, 268 p.

⁶ Kristensen, N.N. (2019), «Cultural Journalism – Journalism about Culture», *Sociology Compass*, vol. 13, issue 6, pp. 1–13, URL: <https://doi.org/10.1111/soc4.12701> (дата перегляду 16 вересня 2024).

⁷ Там само.

⁸ Steensen, S., & Ahva, L. (2015), «Theories of Journalism in a digital age», *Journalism Practice*, vol. 3, issue 1, pp. 1–18, URL: <https://doi.org/10.1080/21670811.2014.927984> (дата перегляду 16 листопада 2024).

⁹ Zelizer, B. (2008), «How communication, culture, and critique intersect in the study of journalism», *Communication, Culture & Critique*, vol. 1, issue 1, pp. 86–91, URL: <https://doi.org/10.1111/j.1753-9137.2007.00009.x> (дата перегляду 16 вересня 2024).

¹⁰ Там само.

¹¹ Hanitzsch, T. (2007), «Deconstructing journalism cultures. Toward a universal theory», *Communication Theory*, vol. 17, issue 4, pp. 367–385, URL: <https://doi.org/10.1111/j.1468-2885.2007.00303.x> (дата перегляду 16 вересня 2024).

культурної журналістики, має імпліцитне значення й перцептивну форму»¹². Іншими словами, для журналістики культура – це приховані, неочевидні сенси та ідеї, які можуть бути зчитані завдяки чуттєвим сприйняттям реципієнта, чи це автор-журналіст, чи адресат вже готового матеріалу. Через перцептивний, тобто суб'єктивний фактор, зміст культури: цінності, норми, уявлення, – набувають мінливого характеру. На думку І. Скульте, «вони завжди змінюються, стають практичним досвідом, варіацією, яку необхідно помічати й констатувати знову і знову»¹³. Тобто у цьому неперервному процесі формування певних норм культури засоби масової інформації відіграють вирішальну роль.

Попри те, що наше дослідження включає питання, пов'язані зі спробами дефініції культурної журналістики, часто у закордонних джерелах культурну журналістику прирівнюють до артжурналістики¹⁴. Українська дослідниця К. Пирогова наголошує на тому, що перший регулярно вживаний компонент «арт» часто «спрямований на позначення культурного аспекту, що вкладається в розумінні культури в різних проявах та вимірах» та в інформаційному просторі використовується для маркування різноманітних культурних та мистецьких подій. Окрім цього, на спільність артжурналістики наголошує індонезійський дослідник Шрі Сямсія, характеризуючи поняття як таке, що «націлене на висвітлення художньої діяльності». На його думку, це рівноцінні поняття, адже і арт, і культурна журналістика, мають «можливість переконати людей отримувати задоволення від художньої діяльності, щоб повідомлення, яке хоче передати митець, змогло досягти спільноти»¹⁵. Загалом межа між культурною та артжурналістикою наразі доволі умовна, що може бути пов'язано з обмеженою кількістю дослідження, а також об'єктів, які висвітлюються і через призму арт, і через призму культурної журналістики.

Окрім того, існує думка, про те, що артжурналістика є частиною культурної, і дослідження шведської науковиці К. Рігерт це підтверджує. Вона визначає культурну журналістику як «підрозділ журналістики, що включає так звану артжурналістику»¹⁶. Різниця у тому, що артжурналістика – це огляди, критика, новини, рецензії й есе про мистецтво та популярну культуру, а культурна журналістика має ширший погляд на культуру і може висвітлювати питання цифровізації, глобалізації та інші.

5. Результати і перспективи подальших досліджень обговорення

У статі ми розглянули концептуальні підходи до дослідження культурної журналістики, проаналізували її функції, завдання та роль у сучасному медіапросторі.

¹² Skulte, I. (2015), «The Concept of Cultural Journalism: What the Editors in Latvia Think They Do When Doing Cultural Journalism», *Žurnalistikos tyrimai*, vol. 8, pp. 38–69, URL: <https://doi.org/10.15388/zt/jr.2015.8.8842> (дата перегляду 16 вересня 2024).

¹³ Там само.

¹⁴ Syamsiyah S. (2018), «Art on Paper, How Journalist Covers Art Creativity (Technology Impact on Journalism Culture in Culture Journalism)», *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, vol. 207, URL: <https://doi.org/10.2991/reka-18.2018.38> (дата перегляду 16 вересня 2024).

¹⁵ Пирогова К. (2014), «Арт-журналістика в системі комунікаційного простору на прикладі видання «Телекритика»», *Вісник Львівського університету. Серія : Журналістика*, вип. 39, с. 92–97, URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VLNU_Jur_2014_39%281%29_15 (дата перегляду 16 вересня 2024).

¹⁶ Riebert, K., Roosvall, A., & Widholm, A. (2018), «Cultural Journalism», in Nussbaum J. (Ed.), *Oxford Research Encyclopedia of Communication*, Oxford University Press, Oxford, URL: <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190228613.013.796> (дата перегляду 16 вересня 2024).

Особливу увагу приділено поняттю артжурналістики як частині культурної журналістики, на основі аналізу публікацій українських та західних дослідників визначено, у чому полягає різниця між ними. Окрім основного поняття культурної журналістики, у статті також розглянуто поняття «журналістська культура» та концепція «журналістика як культура». Результати дослідження допомагають краще зрозуміти багатогранний феномен культурної журналістики, визначити її ключові характеристики та окреслити її значення для журналістикознавства.

6. Висновки

Ми навели найбільш поширені спроби дефініції культурної журналістики. Звісно, через низку факторів, як-от неоднорідний розвиток цієї сфери в інших країнах, її злиття з іншими видами журналістської діяльності, слабкий рівень сучасної культури, недостатній рівень дослідженості цієї сфери не дає змоги сформувати чітке та всеохопне визначення культурної журналістики. Проте, ми можемо виокремити деякі критерії, що допоможуть охарактеризувати певні журналістські продукти як такі, що належать саме до «культурної журналістики». Передовсім це події, що тісно пов'язані із творчістю у різних її проявах, а також спроба критично осмислити їх через такі жанри, як рецензія, огляд, критика, відгук тощо. Особливість полягає у тому, що культурна журналістика виступає посередником між реципієнтом та автором, може допомогти у розумінні сучасної культури, стираючи у такий спосіб межі між популярною та елітарною культурою. Загалом, культурна журналістика може мати величезний потенціал як просвітницький інструмент, особливо зараз, в епоху активної цифровізації.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Меднікова, Г. С. (2017), «Концепт “культурні практики” та його роль в трансформації сучасної культури», *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 7 : Релігієзнавство. Культурологія. Філософія*, вип. 37, с. 30–39, URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_7_2017_37_7 (дата перегляду 15 вересня 2024).
2. Пирогова, К. (2014), «Арт-журналістика в системі комунікаційного простору на прикладі видання “Телекритика”», *Вісник Львівського університету. Серія: Журналістика*, вип. 39, с. 92–97, URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VLNU_Jur_2014_39%281%29_15 (дата перегляду 16 вересня 2024).
3. Hanitzsch, T. (2007), «Deconstructing journalism cultures. Toward a universal theory», *Communication Theory*, vol. 17, issue 4, pp. 367–385, URL: <https://doi.org/10.1111/j.1468-2885.2007.00303.x> (дата перегляду 16 вересня 2024).
4. Hartley, J. (1996), *Popular reality. Journalism, modernity, popular culture*, Arnold, London, 268 p.
5. Hartley, J. (2008), «Journalism as human right: The Cultural Approach to Journalism», in Löffelholz M., & Weaver D. (Eds.), *Global journalism research. Theories, methods, findings, future*, Blackwell Publishing, Oxford, pp. 39–51.
6. Kristensen, N.N. (2019), «Cultural Journalism – Journalism about Culture», *Sociology Compass*, vol. 13, issue 6, pp. 1–13, URL: <https://doi.org/10.1111/soc4.12701> (дата перегляду 16 вересня 2024).
7. Riebert, K., Roosvall, A., & Widholm, A. (2018), «Cultural Journalism», in Nussbaum J. (Ed.), *Oxford Research Encyclopedia of Communication*, Oxford University Press,

- Oxford, URL: <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190228613.013.796> (дата перегляду 16 вересня 2024).
8. Skulte, I. (2015), «The Concept of Cultural Journalism: What the Editors in Latvia Think They Do When Doing Cultural Journalism», *Žurnalistikos tyrimai*, vol. 8, pp. 38–69, URL: <https://doi.org/10.15388/zt/jr.2015.8.8842> (дата перегляду 16 вересня 2024).
 9. Steensen, S., & Ahva, L. (2015), «Theories of Journalism in a digital age», *Journalism Practice*, vol. 3, issue 1, pp. 1–18, URL: <https://doi.org/10.1080/21670811.2014.927984> (дата перегляду 16 листопада 2024).
 10. Syamsiyah, S. (2018), «Art on Paper, How Journalist Covers Art Creativity (Technology Impact on Journalism Culture in Culture Journalism)», *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, vol. 207, URL: <https://doi.org/10.2991/reka-18.2018.38> (дата перегляду 16 вересня 2024).
 11. Zelizer, B. (2008), «How communication, culture, and critique intersect in the study of journalism», *Communication, Culture & Critique*, vol. 1, issue 1, pp. 86–91, URL: <https://doi.org/10.1111/j.1753-9137.2007.00009.x> (дата перегляду 16 вересня 2024).

REFERENCES

1. Hanitzsch, T. (2007), «Deconstructing journalism cultures. Toward a universal theory», *Communication Theory*, vol. 17, issue 4, pp. 367–385, URL: <https://doi.org/10.1111/j.1468-2885.2007.00303.x> (accessed 16 September 2024).
2. Hartley, J. (1996), *Popular reality. Journalism, modernity, popular culture*, Arnold, London, 268 p.
3. Hartley, J. (2008), «Journalism as human right: The Cultural Approach to Journalism», in Löffelholz M., & Weaver D. (Eds.), *Global journalism research. Theories, methods, findings, future*, Blackwell Publishing, Oxford, pp. 39–51.
4. Kristensen, N.N. (2019), «Cultural Journalism – Journalism about Culture», *Sociology Compass*, vol. 13, issue 6, pp. 1–13, URL: <https://doi.org/10.1111/soc4.12701> (accessed 16 September 2024).
5. Miednikova, H.S. (2017), «The concept of «cultural practices» and its role in the transformation of contemporary culture», Scientific journal of M.P. Dragomanov National Pedagogical University. Series 7: Religious Studies. Cultural Studies. Philosophy», vol. 37, pp. 30–39, URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_7_2017_37_7 (accessed 15 September 2024).
6. Pirogova, K. (2014), «Art journalism in a system of communication space based on example of edition ‘Telekritika’», *Visnyk Of The Lviv University Journalism Series*, vol. 39, pp. 92–97, URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VLNU_Jur_2014_39%281%29_15 (accessed 16 September 2024).
7. Riegert, K., Roosvall, A., & Widholm, A. (2018), «Cultural Journalism», in Nussbaum, J. (Ed.), *Oxford Research Encyclopedia of Communication*, Oxford University Press, Oxford, URL: <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190228613.013.796> (accessed 16 September 2024).
8. Skulte, I. (2015), «The Concept of Cultural Journalism: What the Editors in Latvia Think They Do When Doing Cultural Journalism», *Žurnalistikos tyrimai*, vol. 8, pp. 38–69, URL: <https://doi.org/10.15388/zt/jr.2015.8.8842> (accessed 16 September 2024).

9. Steensen, S., & Ahva, L. (2015), «Theories of Journalism in a digital age», *Journalism Practice*, vol. 3, issue 1, pp. 1–18, URL: <https://doi.org/10.1080/21670811.2014.927984> (accessed 16 September 2024).
10. Syamsiyah, S. (2018), «Art on Paper, How Journalist Covers Art Creativity (Technology Impact on Journalism Culture in Culture Journalism)», *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, vol. 207, URL: <https://doi.org/10.2991/reka-18.2018.38> (accessed 16 September 2024).
11. Zelizer, B. (2008), «How communication, culture, and critique intersect in the study of journalism», *Communication, Culture & Critique*, vol. 1, issue 1, pp. 86–91, URL: <https://doi.org/10.1111/j.1753-9137.2007.00009.x> (accessed 16 September 2024).

THE CONCEPT OF CULTURAL JOURNALISM: SEMANTIC SPECTRUM AND DEFINITION ATTEMPTS

Tamila Khomenko

*V. N. Karazin Kharkiv National University,
Svobody Sq. 4, Kharkiv, 61022, Ukraine*

*e-mail: tamila.khomenko@student.karazin.ua
<https://orcid.org/0009-0004-9788-4021>*

This article is dedicated to the study of the semantic spectrum and attempts to define the concept of cultural journalism. As a field that emerges at the intersection of journalistic and cultural studies discourses, cultural journalism necessitates the development of specific approaches to studying this multifaceted phenomenon. The paper examines conceptual approaches to cultural journalism, analyzes its functions, objectives, and role in the modern media space.

To achieve the research objectives, a comprehensive methodological framework was employed, including comparative, historical, and discourse analysis, interpretation methods, and content analysis of scholarly publications and articles addressing the phenomenon of cultural journalism.

The article summarizes the most common attempts to define cultural journalism. However, several factors—such as the uneven development of this field across countries, its blending with other types of journalistic activities, the current low level of cultural engagement, and the lack of sufficient researches challenges to forming a clear and comprehensive definition. Nevertheless, the study identifies certain criteria for categorizing journalistic products as cultural journalism. Primarily, this includes events closely tied to creativity in its various manifestations, as well as the critical interpretation of such events through genres such as reviews, critiques, and evaluations.

A distinctive feature of cultural journalism is its role as a mediator between the recipient and the creator, facilitating the understanding of contemporary culture and bridging the gap between popular and elite culture. Overall, cultural journalism holds tremendous potential as an educational tool, especially in today's era of rapid digitalization. By fostering critical cultural engagement and broadening public awareness, cultural journalism can play a vital role in promoting cultural literacy and enhancing the media's contribution to society.

Keywords: cultural journalism, art journalism, journalism studies, journalism culture, cultural practices.